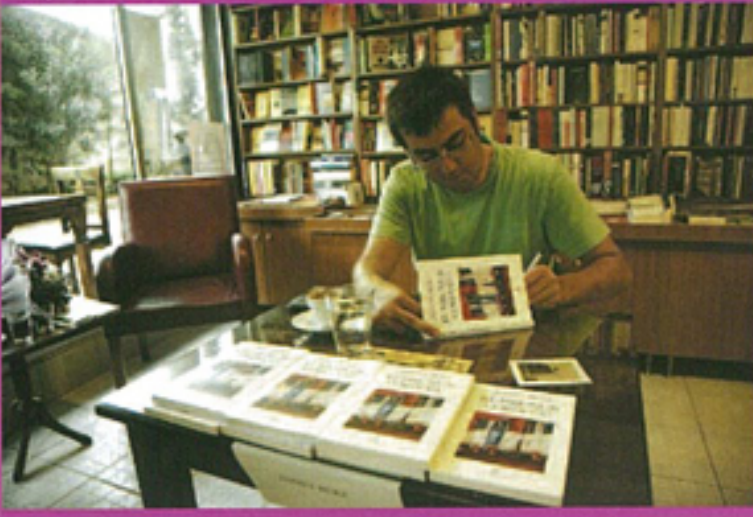

'Yazı yazıyorum da ne yapıyorum ben?' deyip umutsuzluğa yetersizliğe düştüğüm oluyor. Ama yazı, uzun vadeli fayda sağlayan süreçlerdendir. Değişim dediğimiz, adım adım gittiğimiz seyirde yazı önemli.

sonraki ay öykülerde ne yazacağımı da bilmiyorum ayrıca. Stoklu yazıyordum. Teslim tarihine 10 gün kala mahallenin kahvesine gidip oturuyordum. Sade kahvemi içerken bilgisayarda ardarda öyküleri yazıp bitiriyordum. Garson beni borsacı zannetmiş meğer. Sürekli bilgisayara bakan ciddi bir adam ne iş yapar? Ben öykü yazdığımı söyleyince gevşemişti çocuk; 'Hı iyi yazın, yazın siz.'

İnternette yayınlanan bir öykünün basılı öykülerden farkı oluyor mu?

Daha çabuk ve rahat okunması gerekli. Üstelik 3-3.5 sayfayı geçmemeli. Kolay okunması gerekliliği dili de etkiliyor ayrıca.

Kısa yazmak zor mu?

Önce kulağa kolaymış gibi geliyor. İyi, sadece 3 sayfa. Ama aslında büyük bir zorluğu var. Anlatmak istediğiniz onca şeyi 3 sayfada nasıl anlatacaksınız? Bir öykü formatında okunurluğunu nasıl sağlayacaksınız? Ama şu var ki, bu zorluk benim yazarlığımı geliştirdi, beni disipline etti.

İnternette yayın yapıyorsunuz. Basılı dijital tartışmasında hangi taraftasınız? Ortaya çıkardığınız, internette hedefini buluyorsa bunu basmasanız da olur mu?

Kuşak itibarıyla belki, ama tamamen dijitale pek razı olamıyorum. Basılmışın yeri ayrı. Ama bakıyordum da 3 yaşındaki çocukların elinde dahi tablet var. Bu kuşağın bizim kitapla kurduğu aidiyet farklı olacak. İnternet, dijital kaçınılmaz görünüyor. Ama yine de hayatımızda bir şekilde basılı kitap hep olacak.

Blogda öyküler nasıl devam edecek?

10 öykü kadar yazdım hazır ama şunu söylemeliyim ki planlı gidemiyorum. Şimdiden ortaya ne çıkacak yeni dönem nasıl gidecek bilmiyorum. Öykülerde bambaşka bir atmosfer oluşacak gibi.

Büyük sorunların olduğu, zalim dünyada bazen yazmak anlamsız geliyor mu?

Bazen yazmanın kıymetinin kalmadığını hissettiğim oluyor. Etrafıma şöyle bir baktığımda, sorunları acıları gördüğümde 'Yazı yazıyorum da ne yapıyorum ben?' deyip

umutsuzluğa yetersizliğe düştüğüm oluyor. Ama yazı, uzun vadeli fayda sağlayan süreçlerdendir. Değişim dediğimiz, adım adım gittiğimiz seyirde yazı önemli. Yazı uzun vadeli ama değişimi sağlayan en önemli etkenlerden. Ayrıca vazgeçebileceğimiz bir şey de değil. Dünyayı değiştiren şeylerden biri edebiyat.

İnsan kendine nasıl iyi gelir?

İnsanın mücadele vereceği bir alan, ulaşmak istediği bir hedef belirlemesi lazım kendine. Daha doğrusu bir anlam katmalı hayatına. 'Neden yaşıyorum?' sorusuna anlam bulduğu ölçüde mutlu yaşıyor insan. Ölümüne çok yakın olan insanlarla, kanser hastalarıyla söyleşilerin olduğu bir kitap okumuştum. Ölümünden en çok korkanlar hayatlarını boşa geçirdiğini düşünen hastalardı. Ama hayatlarını dolu dolu yaşamış, bir takım tercihlerde bulunmuş ve bunun için düşmüş kalkmış insanlar, yenilmiş bile olsalar daha tatminkar ve ölüme hazırlar. Bilsenler olarak tespit edilmiş ki ölümünden korkmuyorlar. Kesinlikle hayata anlam kazandırmak mutlu olmanın en iyi yolu.

